

РЕШЕНИЕ

№ 8541

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11560** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 8000, [улица], вх. офисен, ет. 5 срещу РА № Р-22221023007654-091-001/13.08.2024 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 757/08.07.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени резултати по ЗДДС за периоди юли 2022 г. и септември 2022 г. По-конкретно, жалбоподателят оспорва РА в потвърдената част, с която не е признато правото му на данъчен кредит по Фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, Фактура № 6969/01.09.2022 г. с данъчна основа 74 000 лв. и ДДС 14 800 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД, Фактура № 6970/14.09.2022 г. с данъчна основа 31 500 лв. и ДДС 6 300 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД, Фактура № 6971/29.09.2022 г. с данъчна основа 115 600 000 лв. и ДДС 23 120 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Моли се присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221023007654-020-001/20.12.2023 г. , връчена по електронен път на 03.01.2024 г. , изменена със заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221023007654-020-002/29.03.2024 г. и № Р-22221023007654-020-003/02.05.2024 г. , издадени от Г. Д. П. , на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б., оправомощена като компетентен орган със заповеди № З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и № З-ЦУ-2642/20.12.2023 г. и двете на зам. изп. директор на НАП и заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на Директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периодите от 01.06. 2022 г. до 31.10.2022 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221023007654-092-001/17.06.2024 г. , връчен по електронен път на 24.06.2024 г. , срещу който не е подадено писмено възражение. Ревизията приключва с РА № Р-22221023007654-091-001/13.08.2024 г. , издадени от Г. Д. П. , на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б. – орган възложил ревизията и Р. К. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 27.08.2024 г. Установени са данъчни задължения по ЗДДС, като с обжалваната част на РА не е признато правото на жалбоподателя на данъчен кредит по:

Фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД,

Фактура № 6969/01.09.2022 г. с данъчна основа 74 000 лв. и ДДС 14 800 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД,

Фактура № 6970/14.09.2022 г. с данъчна основа 31 500 лв. и ДДС 6 300 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД,

Фактура № 6971/29.09.2022 г. с данъчна основа 115 600 000 лв. и ДДС 23 120 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД.

При тези факти, и във връзка с отклонението от правилото на разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, предвид това, че ревизията е възложена и съответно РА е съставен от органи при ТД на НАП Б., която дирекция не е местно компетентна по правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, и при служебната проверка за валидност на РА, следва да се посочи за изчерпателност следното, въпреки липсата на конкретни възражения: възложилият ревизията, както и органът издал РА са оправомощени като компетентен орган за възлагане на ревизията със заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на Директор на ТД на НАП С.. С тази заповед се определят функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т. 1 от ДОПК на служители /органи по приходите/, за които съгласно заповед № З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. във вр. със заповед № З-ЦУ-2642/20.12.2023 г. и двете на зам. изп. директор на НАП, не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, които дават правилата за местната компетентност на ТД на НАП – в случая по седалището на ревизираното лице – [населено място]. С цитираните заповеди на зам. изп. директор на НАП, издадени на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, който зам. изп. директор на НАП, съгласно цитираната разпоредба чл. 12, ал. 6 от ДОПК, е оправомощен със заповед № З-ЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. на изп. директор на НАП, се определят органите по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК – възможност предвидена в чл. 12, ал. 6 от

ДОПК, между които и длъжностните лица от ТД на НАП –Б., провели ревизията. Цитираните заповеди на директорите на НАП са издадени във вр. с разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, като е упражнено правомощието при необходимост за изпълнение на възложените функции, служители на една ТД да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК, компетентни са органите от друга ТД. Чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП уреждат законовата възможност за делегиране правомощието да се определят органи по приходите за които не се прилагат правилата за местната компетентност по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Цитираните разпоредби и издадени въз основа на тях заповеди на директора и зам. директора на НАП, уреждат вътрешни служебни отношения и не нарушават разпоредбите на чл. 112 от ДОПК, определящи материалната компетентност на органите, възложили ревизията, както и не засягат компетентността на директора на ТД съгласно чл. 8 от ДОПК. По конкретно – директорът на местно компетентната ТД на НАП С., на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, е оправомощил орган от местно некомпетентна ТД на НАП да възложи процесната ревизия, за който орган, обаче, законосъобразно, на основание че чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, са изключени правилата за местната компетентност по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Мотивите за това са по целесъобразност и не следва да се обсъждат от съда, доколкото не е направено за конкретния случай, а общо с процесните заповеди. В този смисъл са и задължителните указания до съдилищата с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС по т. д. № 2/2024 г., ОСС, I и II колегия, според което не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

Изложеното до тук налага извод за валидност на процесните заповеди по възлагане на ревизията и на РД и РА.

Както се посочи по-горе, ревизията приключва с процесния РА, с който са установени данъчни задължения по ЗДДС, като с обжалваната част на РА не е признато правото на жалбоподателя на данъчен кредит по:

Фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД,

Фактура № 6969/01.09.2022 г. с данъчна основа 74 000 лв. и ДДС 14 800 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД,

Фактура № 6970/14.09.2022 г. с данъчна основа 31 500 лв. и ДДС 6 300 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД,

Фактура № 6971/29.09.2022 г. с данъчна основа 115 600 000 лв. и ДДС 23 120 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД.

Данъчните органи установяват неопроверганото в настоящото производство, че по доставката на лекотоварен автомобил от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с издадена от последния фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. , жалбоподателят не извършва плащане, тъй като автомобилът Lexus RX 450H Hybrid с шаси JTJDKCA7K2007559 е бил запориран /неточно е изписването на възбрана, която се налага само върху недвижим имот/, иззет е от ОДМВР, тъй като е обект на съдебен спор. Установено е, че доставчикът не е притежавал автомобила.

По отношение на придобитите автомобили от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД,

установено е, че лек автомобил : М. С 220 D с рег. [рег.номер на МПС] и М. С 220 D 4 matic с рег. [рег.номер на МПС] , са доставени с цел продажба и транспортът е за сметка на доставчиците.

По-нататък, за всички автомобили е установено, че не са представени документи за реално предаване на автомобилите, а само има движение на документи, поради което доставките били фиктивни. Установено е, че всички фактури са надлежно осчетоводени от жалбоподателя. Данъчните органи установяват, че за всички автомобили липсват доказателства за произход на автомобилите, протоколи и други документи за предаване на стоките на жалбоподателя. Не са установени транспортни документи за превоз на МПС, нито оферти или други аналогични документи, от които да става ясно защо са извършени доставките. Излагат се съображения, че събраните документи са частни и нямат доказателствена сила за истинност.

Събрана е информация от ОДМВР Б. и информационния масив на НАП, която не е опровергана в настоящото производство, че процесните автомобили не са били собственост на дружествата доставчици. Нещо повече, автомобилите по доставките от „ЕЛЕКТРОКЕТ ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД са били първоначално регистрирани на територията на страната именно от жалбоподателя по ВОП /вътреобщностни придобивания по смисъла на чл. 13 от ЗДДС/.

При гореизложените факти, данъчните органи правят изводи, че фактурите са издадени без реалност на доставките, а само с цел осигуряване на данъчно предимство за жалбоподателя – приспадане на кредит по ЗДДС. По-конкретно, запорираното МПС Lexus RX 450H Hybrid с шаси JTJDKCA7K2007559 по доставката от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД въобще не е могло да бъде обект на облагаема доставка, доставените от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД МПС, за които са събрани данни, че са били първоначално регистрирани на територията на страната като собствени на жалбоподателя, без данни за друго движение на собствеността, то са били обект на ВОП, поради което жалбоподателят е следвало да издаде протокол по чл. 117, т. 1 във вр. чл. 84 от ЗДДС и да начисли ДДС на себе си.

Съдът приема гореизложените изводи на органите по приходите за правилни, поради следното: Данъчните органи правилно съобразяват разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, според която правото на приспадане на данъчен кредит се свързва с реално извършени доставки, както и разпоредбата на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, според която правото на приспадане на данъчен кредит се признава, когато стоките или услугите се получават за целите на последващи облагаеми доставки от получателя – последният не трябва да е краен потребител. Следва да се има предвид разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, според която доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Няма как да има прехвърляне право на собственост върху запорираното МПС Lexus RX 450H Hybrid с шаси JTJDKCA7K2007559 по издадената от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. , доколкото чл. 206, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 451 от ГПК, посочва, че от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта. След като законно не е могло да се прехвърли запорираното МПС, то не е била налице облагаема доставка и съответно приспадане на данъчен кредит.

Правилни са съображенията на органите по приходите относно липсата на облагаеми доставки и за фактурираните от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД МПС-та. След като за последните се събраха данни, че са били първоначално регистрирани на територията на страната като собствени на жалбоподателя, и след като не се събраха данни за друго движение на

собствеността, то правилни са изводите на органите по приходите, че тези автомобили са били обект на ВОП, поради което жалбоподателят е следвало да издаде протокол по чл. 117, т. 1 във вр. чл. 84 от ЗДДС и да начисли ДДС на себе си. Действително, продажбата на чужда вещь, не е невалидна сделка по смисъла на чл. 189 и сл. от ЗЗД. В конкретния случай, обаче, няма данни, които да налагат извод, че поради някакви обстоятелства валидно доставчикът продава на жалбоподателя собствените му МПС, за факта на която собственост има категорични данни. Следва да се цитира решението от 20.06.2013 г. по дело С-653/11 на СЕС, което посочва, че доставката е обективно понятие, поради което органите по приходите следва да установяват само движението на пари, но не и да правят изводи за необходимост, търговска обосновааност и икономическа целесъобразност: „41. Също от практиката на Съда следва, че в този смисъл понятието за доставка на услуги е обективно по характер и се прилага независимо от целите и резултатите на съответните сделки, без данъчната администрация да е задължена да извършва ревизии, за да установява намерението на данъчнозадълженото лице (вж. в този смисъл Решение по дело Halifax и др.“ . Обаче, следва да се вземе предвид и решението от 20.06.2013 г. по дело С-653/11 на СЕС, според което:

„43 Като се има предвид, че обикновено положението по договора отразява действителното икономическо и търговско положение по сделките, и за да се отговори на изискванията за правна сигурност, релевантните договорни клаузи представляват един от елементите, които следва да се вземат под внимание при установяване на доставчика и получателя по сделка за „доставка на услуги“ по смисъла на член 2, точка 1 и на член 6, параграф 1 от Шеста директива.

44 Може обаче да се окаже, че понякога определени договорни клаузи не отразяват напълно действителното икономическо и търговско положение по сделките.

45 Това по-специално би се наблюдавало, в случай че посочените договорни клаузи представляват напълно изкуствена конструкция, която не отговаря на действителното икономическо и търговско положение по сделките.

52 Предвид на изложените съображения на въпроси 1—4 следва да се отговори, че договорните клаузи, макар и да са един от елементите, които следва да се вземат под внимание, не са определящи за установяването на доставчика и получателя на „доставка на услуги“ по смисъла на член 2, точка 1 и на член 6, параграф 1 от Шеста директива. Те могат по-специално да не бъдат отчитани, когато се установи, че не отразяват действителното икономическо и търговско положение, а представляват напълно изкуствена конструкция, която не отразява икономическата действителност и е създадена единствено с цел получаване на данъчно предимство, което следва да се прецени от националната юрисдикция.“ .

Настоящият състав приема, въз основа на установеното по делото, че в случая с доставките на МПС от „ЕЛЕКТРОКЕТ ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД, е налице подобна на цитираното решение на СЕС „изкуствена конструкция“. Това е така, доколкото жалбоподателят не можа да установи, че след първоначалната

регистрация на МПС като негова собственост, налице е движение на последната към доставчика му, или поне някакво основание на фактическо придобиване на МПС-та от доставчика му, за да е налице последващото им придобиване от жалбоподателя по процесните доставки – колкото и лишено от икономическа логика да е последното.

Предвид изложеното до тук, жалбата срещу РА е изцяло неоснователна.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 102,25 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 8000, [улица], вх. офисен, ет. 5 срещу РА № Р-22221023007654-091-001/13.08.2024 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 757/08.07.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени резултати по ЗДДС за периоди юли 2022 г. и септември 2022 г. , като не е признато правото на жалбоподателя на данъчен кредит по Фактура № 7716/21.06.2022 г. с данъчна основа 147 000 лв. и ДДС 29 400 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „КАРЛИНК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, Фактура № 6969/01.09.2022 г. с данъчна основа 74 000 лв. и ДДС 14 800 лв. с предмет доставка на лекотоварен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД, Фактура № 6970/14.09.2022 г. с данъчна основа 31 500 лв. и ДДС 6 300 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД, Фактура № 6971/29.09.2022 г. с данъчна основа 115 600 000 лв. и ДДС 23 120 лв. с предмет доставка на товарен автомобил от „ЕЛЕКТРОТЕК ТЕКНОЛОДЖИЙС“ ЕООД.

ОСЪЖДА жалбоподателя „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 8000, [улица], вх. офисен, ет. 5 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 102,25 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.